

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 70/2013
05.09.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног К.И., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези ст. 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр.419/13 од 17.06.2013. године, подигнутом против правноснажног решења Вишег суда у Панчеву Кв 647/12 од 28.12.2012.године, у седници већа одржаној дана 05.09.2013.године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 419/13 од 17.06.2013.године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Панчеву Кв бр. 647/12 од 28.12.2012.године, тако што се К.И. осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Панчеву 2К 59/10 од 25.11.2010. године која је у погледу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012.године на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци,

ОСЛОБАЂА ОД ИЗВРШЕЊА 25% ПРЕТХОДНО УТВРЂЕНИХ ПОЈЕДИНАЧНИХ КАЗНИ ЗАТВОРА ПО НАПРЕД НАВЕДЕНОЈ ПРАВНОСНАЖНОЈ ПРЕСУДИ,

па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени К.И. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Панчеву 2К 59/10 од 25.11.2010. године која је преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012. године у трајању од 10 (десет) месеци и 15 (петнаест) дана, и одређује да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 9 (девет) месеци и 15 (петнаест) дана у коју казну му се урачунава време које је до сада провео на издржавању казне затвора.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Кв бр. 647/12 од 28.12.2012. године, осуђени К.И. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од 1 године и 8 месеци по правноснажној пресуди Вишег суда у Панчеву 2К 59/10 од 25.11.2010. године која је преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012.године, тако што је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела јединствене казне затвора у трајању од 5 месеци.

Истим решењем одређено је да се према осуђеном К.И. има извршити остатак казне затвора по наведеној правноснажној пресуди у трајању од 1 године и 3 месеца у коју казну ће се осуђеном урачунати време које је до сада провео на издржавању казне затвора.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 229/13 од 28.01.2013.године одбачена је као недозвољена жалба браниоца осуђеног К.И. против решења Вишег суда у Панчеву Кв 647/12 од 28.12.2012.године.

Против решења Вишег суда у Панчеву Кв бр. 647/12 од 28.12.2012.године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 419/13 од 17.06.2013.године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са одредбом члана 3. и чланом 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд уважи овај захтев, и донесе пресуду којом ће преиначити правноснажно решење и осуђеног К.И. ослободити од извршења јединствене казне на коју је осуђен пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012. године за проценат ослобођења у складу са одредбама члана 3. и чланом 1. став 1. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 422. ст. 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењима Вишег суда у Панчеву Кв бр. 647/12 од 28.12.2012. године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези одредбе из члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012. године преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији пресуда Вишег суда у Панчеву 2К 59/10 од 25.11.2010. године, па су окривљеном К.И. за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим претходно утврђене казне затвора и то: за кривично дело разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у трајању од 1 године, за кривично дело из члана 206. став 1. КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ у трајању од 6 месеци, за кривично дело

разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у саизвршилаштву у смислу члана 33. КЗ у трајању од 6 месеци, за кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у саизвршилаштву у смислу члана 33. КЗ у трајању од 6 месеци, за кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у покушају у смислу члана 30. КЗ у саизвршилаштву у смислу члана 33. КЗ у трајању од 6 месеци и за кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у покушају у смислу члана 30. КЗ у саизвршилаштву у смислу члана 33. КЗ у трајању од 6 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописане овим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Побијаним решењем Вишег суда у Панчеву осуђени К.И. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од 1 године и 8 месеци по правноснажној пресуди Вишег суда у Панчеву 2К 59/10 од 25.11.2010.године, која је у погледу одлуке о кривичној санкцији преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012.године, што чини укупно умањење казне за 5 месеци.

Оваквом одлуком Виши суд у Панчеву је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, која одређује да се јединствена казна умањује за проценат умањења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Виши суд у Панчеву учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП на штету осуђеног, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правоснажну одлуку, тако што је примењујући одредбу члана 3. Закона о амнестији најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни затвора, које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен К.И. у трајању од 1 године и 8 месеци по правноснажној пресуди Вишег суда у Панчеву 2К 59/10 од 25.11.2010. године која је преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012. године, састоји се од појединачне казне у трајању од једне године за кривично дело разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, три појединачне казне затвора у трајању од по 6 месеци за три кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ и две појединачне казне затвора у трајању од по 6 месеци за два извршена кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у покушају у вези члана 30. КЗ и саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ.

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне по Закону о амнестији кривично дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део те казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се претходно утврђена казна затвора у трајању од од једне године због извршења кривичног дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ умањена за 25% има умањити за 3 месеца, да се претходно утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци због извршења три кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у саизвршилаштву и члана 33. КЗ умањене за 25% имају умањити за по 1 месец и 15 дана и да се две претходно утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци због извршења два кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у покушају у вези члана 30. КЗ и саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ умањене за 25% имају умањити за по 1 месец и 15 дана.

Надаље, када се јединствена казна затвора по пресуди Вишег суда у Панчеву 2К 59/10 од 25.11.2010. године која је у погледу одлуке о кривичној санкцији преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/11 од 14.03.2012. године умањи за време од ослобођења од ивршења појединачних казни, утврђено је да је део казне од кога је осуђени И.К. ослобођен укупно 10 месеци и 15 дана, а да је остатак казне који се има извршити 9 месеци и 15 дана, у коју казну се осуђеном урачунава време које је провео на издржавању казне затвора по напред наведеној правноснажној пресуди.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којим се истиче повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији, преиначио решење Вишег суда у Панчеву Кв 647/12 од 28.12.2012.године, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према осуђеном К.И. има извршити остатак казне у трајању од 9 месеци и 15 дана у коју казну му се урачунава време које је провео на издржавању јединствене казне по напред наведеној правноснажној пресуди.

Са изнетих разлога на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08) и члана 24. став 7. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа -
судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.